

i sidste Samling har lettet Toldindtægterne for omtrent 1 Million Kroner og har bevilget en Alverdomsunderstøttelse til Beløb af 1 Million Kroner, saa de Beløb, som overhovedet ville være disponible til disse Formaal, derved stille sig en Del mere begrænsede end de stillede sig i Fjor og i ethvert Fald næppe give Anledning eller opfordre til at stille mere yderliggaende Krav. Jeg kan heller ikke erkende, at det Tilskud, som der her er Tale om, skulde være saa lidet betydende; thi faktisk svarer det jo til Halvdelen af Medlemmernes egne Bidrag, og for saavidt man med et rundt Tal anslaaer det samlede Medlemsbidrag til 1 Million Kr. — og efter min Formening maa de anslaaes meget højere — saa vil det dog være $\frac{1}{2}$ Million Kr., som der her er Tale om at tilskyde til Sygekasserne, og det forekommer mig dog ikke at være saa ganske lidt fra det offentliges Side. Jeg tror, at Beløbet snarere vil stille sig større og maaske i en nær Fremtid yderligere vil forøges; thi det har jo vist sig, at Sygekasserne have været i en glædelig Fremvækst i Løbet af de sidste 20 Aar. Den Gang Sygekassekommissionen afgav sin Betænkning, maatte den blive staaende ved Tallet fra 1885, og det oplystes da, at Sygekassernes Medlemsantal i de 15 Aar fra 1870—85 var vokset til imellem det dobbelte og det tredobbelte, og det viste sig yderligere, at særlig Stigningen i de sidste Aar havde været ret betydelig. Det viste sig yderligere, at ogsaa Medlemsbidraget i de sidste Aar havde været i Stigning, saaledes, at man vistnok tør gaa ud fra, at der vil blive — og der har ogsaa allerede i de forløbne Aar været — en yderligere Tilvækst i Sygekasserne, baade for saavidt angaar Medlemsantal og Medlemsbidrag. Jeg kan for den Sygekassers Vedkommende, som jeg for nævnte, oplyse, at dens Medlemsantal fra Slutningen af 1885 til Slutningen af 1890 er gaaet op fra noget over 3700 til over 4500, eller har haft en Tilvækst af $22\frac{1}{2}$ % i Løbet af 5 Aar. Selv om ikke alle Sygekasser kunne udvise et saa glædeligt Resultat, er det dog høist sandsynligt, at der i disse 5 Aar har været en ret anseelig Fremgang i Medlemsantallet, og at altsaa de Beløb, som der er Tale om at tilskyde fra det offentliges Side, nu ere en Del større, og maaske ikke saa lidt, end de Tal, man har ment at maatte gaa ud fra, naar man byggede paa Tallene fra 1885. — Det ærede Medlem, som nu talte, gjorde gældende, at der burde indrømmes Sygekasserne større Frihed end det foreliggende Forslag, og maaske særlig Udvalgets Forslag, synes at ville indrømme dem. Jeg forstaaer

ikke rigtig og kan i ethvert Fald ikke ret anerkende det Krav. Naar man har stræbt efter at gennemføre en vis Ensformighed, som det ærede Medlem klager over, saa er det visseelig ikke sket, i al Fald ingenlunde udelukkende eller endog saa overvejende af Hensyn til Statskassen, men vist nok fuldt saa meget af Hensyn til det uønskelige i, at de Erfaringer, som efterhaanden ere bleve gjort i de bedre Sygekasser, maatte finde Anvendelse i saa stort et Omfang som muligt for alle Sygekassers Vedkommende. Det maa overhovedet ikke glemmes, at det, man i denne Sag bør have for Øje, er ikke Sygekasserne som saadanne, men Sygekassemedlemmernes Interesse. Det er mig ganske ligegyldigt, og jeg har maaske saa meget mere Lov til at sige det, som jeg selv er Medlem af en Sygekassebestyrelse, om man begrænser Bestyrelsernes Frihed, naar man saa kan sikre Medlemmernes Rettigheder; og det er jo det, Lovforslaget tilsigter. Man vil sige dem, at Sygekasserne blive styrede saaledes, at de virkelig kunne opfylde de Forpligtelser, de have påtaget sig, og jeg er ikke bange for at lægge en Indskrænkning paa Bestyrelsernes Frihed i saa Henseende, naar derved dette Formaal kan naas. Det ærede Medlem mente, at man skulde lade noget større Frihed i Forholdet mellem Kommunerne og Sygekasserne, saaledes at disse kunde indrette sig med hinanden, som det forekommer dem bedst efter de ejendommelige lokale Forhold. I Tanken i al Almindelighed kan jeg meget godt sympatisere hermed, men jeg tilstaaer, at jeg er noget bange for, at dette i Praxis i Virkeligheden vil sige, at de Kommuner, der ville gøre mindst, saa Frihed til at lade være at gøre det, som denne Lov vil forlange af Kommunerne i al Almindelighed, og naar man navnlig vil gaa til at sætte saadanne Overenskomster mellem Kommuner og Sygekasser i Stedet for det bestemte Krav, som her i Lovforslaget er stillet til Kommunerne om bestemt Tilskud pr. Medlem, tror jeg, at det er meget tvivlsomt, om det just vil være saa ubetinget heldigt at slaa ind paa denne Vej, der efter min Mening snarere begunstiger de Kommuner, der mindst fortjene det.

Jeg skal, da Lovforslaget jo nu foreligger til første Behandling, og altsaa for saa vidt den i forrige Samling afgivne Udvalgsbetænkning ikke foreligger til Drøftelse i sine Enteltheder, ikke forbyde mig videre i disse. Jeg har kun villet udtale et Ønske om, at man i denne Sag ikke for meget vilde se paa det formelle eller paa saadanne abstrakte Krav som Sygekassernes Frihed,